

18 Νοεμβρίου 2015

Άγ. Γεράσιμος, ο αγαπημένος και προστάτης των απανταχού Κεφαλλήνων (αρχιμ. Δημήτριος Καββαδίας)

/ [Πεμπουσία](#)

[Προηγούμενη δημοσίευση:<http://bitly.com/1SueaCS>]

Ο Άγιος έσωσε το νησί Του από θανατικό το 1760, από τουρκική εισβολή το 1816 και από καταστρεπτικούς σεισμούς το 1953.

Στην Μονή σώζεται και μία προσωπική εικόνα του Αγίου, όπως και Σταυρός Αγιασμού που ανήκε στον Άγιο.

Έτος 1932. Μετά την πανήγυρη, στα προπύλαια του προσεισμικού ναού το ιερό λείψανο μεταξύ των εφημερίων και των αδελφών της Μονής.

Η εικόνα της Παναγίας ανήκει αγιογραφικά στον τύπο η «Αμόλυντος» και βρισκόταν κρεμασμένη στο Δοχειό[7] της Μονής. Λιτανεύεται δε πριν από το σκηνωμα του Αγίου σύμφωνα με παλαιότατη παράδοση. Μπροστά στην εικόνα αυτή είδε σε όνειρο η δοχειάρισσα μοναχή Ακακία από τα Ζερβάτα Σάμης Κεφαλληνίας τον Άγιο Γεράσιμο να παίρνει ευλογία-εντολή της Υπεραγίας Θεοτόκου να απαλλάξει το νησί από το θανατικό του 1760. Κρατούσε ο Άγιος ένα απλωμένο χαλί και με την ράβδο του μάζευε την ασθένεια σαν λεπτότατο βαμβάκι και στην συνέχεια την σκόρπιζε στον αέρα.

Εορτή του Αγίου Γερασίμου του έτους 1937. Το ιερό λείψανο του Αγίου Γερασίμου μεταξύ του Αθηνών Χρυσσοστόμου Παπαδοπούλου και του Κεφαλληνίας Γερμανού Ρουμπάνη.

Το 1780 ο Ιεροδιάκονος Νεόφυτος από τα Καλάβρυτα που υπέφερε από σεληνιασμό ήρθε στην Μονή και παρέμεινε για ένα χρόνο προσευχόμενος και τρώγοντας μόνο ψωμί και νερό. Ο Άγιος τον θεράπευσε και εκείνος χειροτονήθηκε ιερέας και εξυπηρέτησε την Μονή για πολλά χρόνια ως εφημέριος. Στα 1785 μία μητέρα από την Κατοχή έφερε στην Μονή την κωφάλαλη κόρη της Σωσάννα που υπέφερε από δαιμονικές κρίσεις. Μετά ένα χρόνο η κόρη άρχισε να φωνάζει με άναρθρες κραυγές, να κάνει φασαρίες, να υβρίζει, να διακόπτει την λειτουργία. Παρ' όλες τις συστάσεις του ιερομονάχου Νεοφύτου, η κόρη δεν σταματούσε και έτσι εκείνος την χαστούκισε δυνατά. Το ίδιο βράδυ είδε στον ύπνο του ότι άνοιξε η λάρνακα

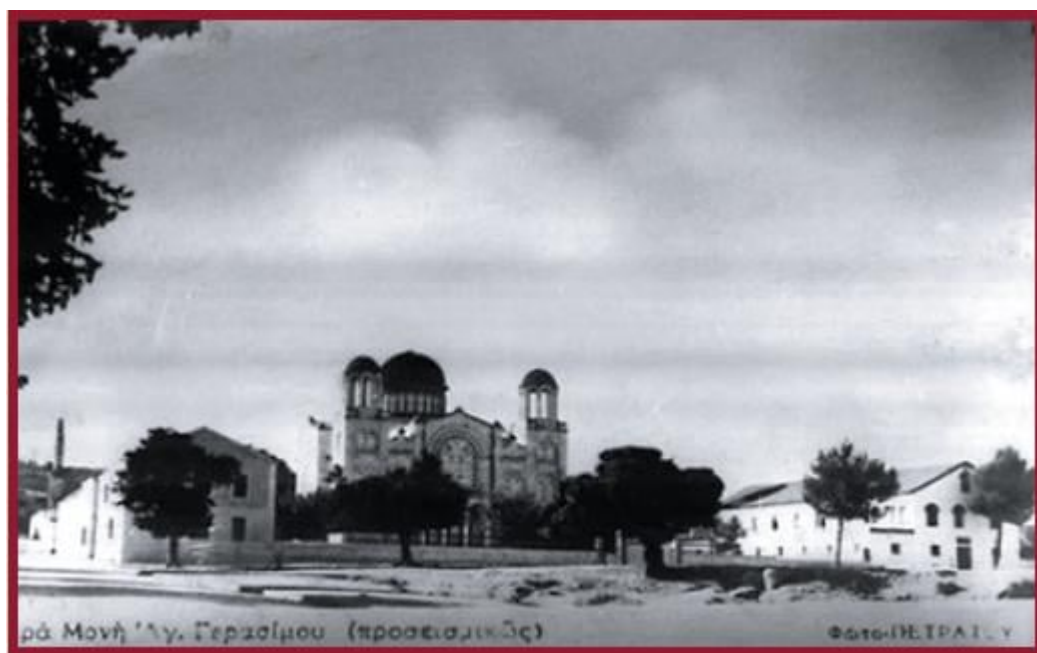
και του έκανε ο Άγιος νόημα να πλησιάσει. Μόλις πλησίασε ο Άγιος τον χτύπησε δυνατά στο κεφάλι με το βιβλίο που κρατούσε στα χέρια του και τον ρώτησε: «Πόνεσες; Έτσι με πόνεσε καί μένα το χαστούκι που έδωσες χθες στον εσπερινό. Σήκω να διαβάσεις τον Όρθρο καί μην το ξανακάνεις». Αμέσως πήγε στον ναό εκστατικός ο παπα-Νεόφυτος και ζήτησε συγγνώμη από τον Άγιο. Τότε όλοι άκουσαν την Σωσάννα να μιλάει δυνατά και καθαρά ζητώντας να της φέρει ο Ιερέας που την χτύπησε φαγητό γιατί πεινά. Έτσι όλοι δόξασαν τον Θεό και τον Άγιο γιατί διαπίστωσαν το μεγάλο θαύμα...

*Η Μοναχή της Μονής Αγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας
Φιλαρέτη Νεοφύτου (δεξιά) με τη Γερόντισσά της
Ευγενία Τυπάλδου.*

Το 1781 αρρώστησε ο τσοπάνης της Μονής και η Ηγουμένη πήρε νέο, ο οποίος δυστυχώς ήταν κακότροπος και κλέφτης και σε λίγες μέρες δήλωσε ότι χάθηκαν δέκα προβατίνες. Έδωσε μάλιστα στην γυναίκα του εντολή να τις βοσκήσει κρυφά σε απόμερο τόπο. Τότε οι προβατίνες άρχισαν να τρέχουν βελάζοντας προς την Μονή. Σαστισμένη η γυναίκα φώναζε, τους πετούσε πέτρες, μα τίποτε δεν κατάφερε. Εκείνες σταμάτησαν στην θύρα του Ναού της Μονής όπου ακόμη δεν είχε απολύσει ο Όρθρος. Οι μοναχές ακούγοντας τα βελάσματα βγήκαν από τον Ναό και δόξασαν τον Άγιο για την μέριμνά του για το μοναστήρι...

Στα τέλη του 18ου αιώνα ο Αρχιεπίσκοπος Κορίνθου και συγγενής του Αγίου Γερασίμου, Μακάριος Νοταράς, επισκέφθηκε την Ιερά Μονή και αφού προσκύνησε τον Άγιο Γεράσιμο, ζήτησε ευλογία από την Ηγουμένη να διανυκτερεύσει με προσευχή στο Καθολικό της Μονης. Η εκκλησιάρχης μοναχή της Μονής φοβούμενη ζημία ή κλοπή κρύφθηκε στον γυναικωνίτη απ' όπου έκπληκτη είδε τον Άγιο Γεράσιμο να σηκώνεται από την λάρνακά του και να συνομιλεί και συμπροσεύχεται με τον Άγιο Μακάριο μέχρι που ξημέρωσε...

Η προσεισμική Ιερά Μονή Αγίου Γερασίμου.

Στην εικονογραφία ο Άγιος Γεράσιμος ακολουθεί τον τύπο του Οσίου Θεοδοσίου. Ήταν ψηλός, λιπόσαρκος, με ξανθωπά γένεια, γαλανά μάτια και στοχαστικό βλέμμα.

Αμέτρητα είναι τα θαύματα του Αγίου μέχρι σήμερα. Ενώνει διαλυμένες οικογένειες, χαρίζει παιδιά σε στείρες γυναίκες, γιατρεύει σωματικές και ψυχικές αρρώστιες, θεραπεύει δαιμονισμένους συνανθρώπους μας, προσφέρει πνευματική

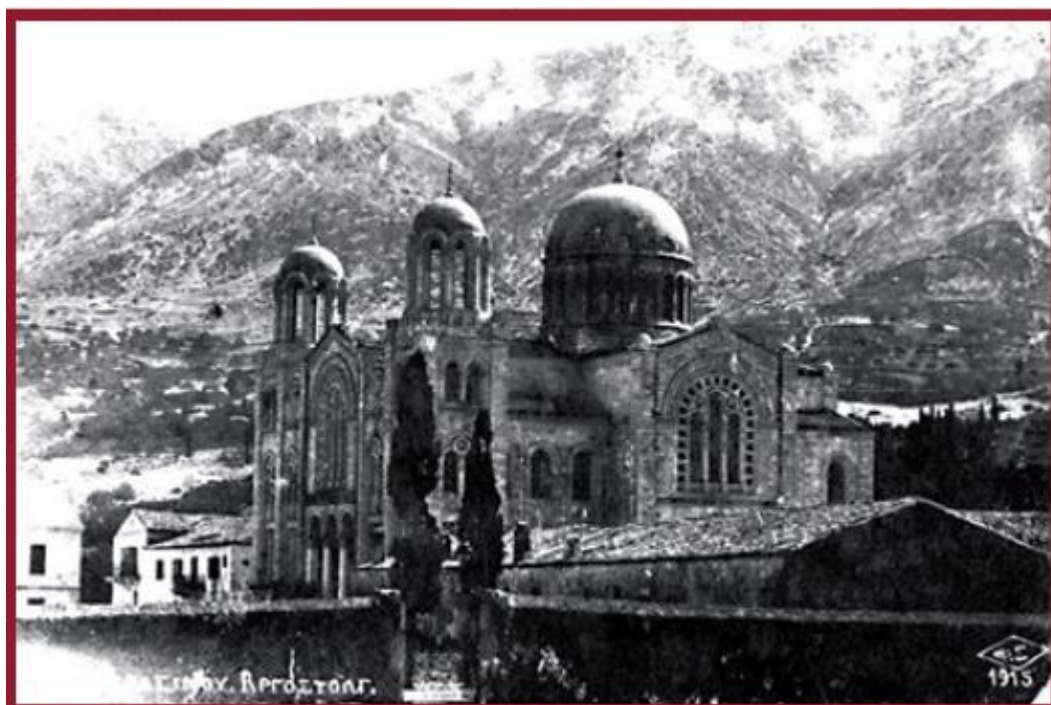
αναγέννηση, καλεί σε μετάνοια και δημιουργεί κλίσεις για την ιερατική και μοναχική ζωή. Η Εκκλησία μας στα τροπάρια της ονομάζει τον Άγιο «Ορθοδόξων προστάτην», «εν σώματι άγγελον» και «θαυματουργόν θεοφόρον», ο οποίος «ρώννυσι τους νοσούντας» και «ιάται τους δαιμονώντας». Επίσης τον αποκαλεί «ασύλητον θησαυρόν της Κεφαλληνίας» και «μέγα καύχημα της Ελλάδος».

Η προσεισμική Ιερά Μονή Αγίου Γερασίμου.

Στην Ιερά Μονή από την ίδρυσή της εως σήμερα τελείται καθημερινά Θεία Λειτουργία με ώρα ενάρξεως την 03.30 π.μ. Τελούνται ανελλιπώς οι ακολουθίες του νυχθημέρου και συχνά ιερές αγρυπνίες σύμφωνα με το Τυπικό της Ιεράς Μονής του Αγίου Σάββα Ιεροσολύμων.

Εκατοντάδες ευσεβείς γυναίκες έγιναν εκεί μοναχές και διακρίθηκαν για την ασκητικότατη ζωή τους, την πίστη στον Θεό, την αγάπη τους για τον Άγιο, την φιλοξενία τους και το υψηλό αίσθημα φιλανθρωπίας, εφ' όσον πάντα μοιράζονταν με τους πτωχούς ό,τι εκείνες στερούνταν. Η παρουσία τους ήταν αφανής, αθόρυβη, αγγελική, για να ξεχωρίζει ο αγαπημένος πατέρας και διδάσκαλός τους, ο στοργικός παππούλης μας, ο Άγιος Γεράσιμος...

Το μεγαλοπρεπές Καθολικό της προσεισμικής Ιεράς Μονής Αγίου Γερασίμου.

Ενδεικτικώς αναφέρουμε την οσία μνήμη μοναχή Μακαρία Λεγάτου από το Ληξούρι († 1929), η οποία συζητούσε με τον Άγιο, διότι τον έβλεπε οφθαλμοφανώς και την βοηθούσε στις διακονίες της επειδή υπέφερε από αρθρίτιδα. Η ζωή της ήταν στην πράξη και στην θεωρία προσευχητική αφιέρωση στον Θεό και δοξολογία του ονόματός Του.

[Τέλος]

7. Κελλάρι.

Στιγμιότυπο από λιτανεία του Αγίου Γερασίμου στην προσεισμηκή Ιερά Μονή.

Βιβλιογραφική πηγή

Αβούρη Σπύρου, «Γερασίμου Οσίου Μονή», εν Θ.Η.Ε., τόμος 4ος, στ. 352-354.

«Ακολουθία του Οσίου και Θεοφόρου Πατρός ημών Γερασίμου του Νέου Ασκητού, του εν τη Νήσω Κεφαλληνίας...», Πάτριαι, Βιβλιοπωλείον «Ο Κάδμος», 1870.

Αγίου Νικοδήμου του Αγιορείτου, «Συναξαριστής των δώδεκα μηνών», τόμος 1ος, Σεπτέμβριος-Οκτώβριος, Εκδόσεις «Ορθόδοξος Κυψέλη», Θεσσαλονίκη 1993.

Βουτσινά Σπυροχριστοφόρου (Χρήστου Βουνά), «Ο προστάτης της Κεφαλλονιάς Άγιος Γεράσιμος», Αθήναι 1967.

Βουτσινά Πολυάνθης, «Ο Άγιος Γεράσιμος και η ναυμαχία της Ναυπάκτου».

Γκέλη Κωνσταντίνου Γ. Πρωτοπρεσβυτέρου, «Ο Άγιος Γεράσιμος Κεφαλληνίας», Στ' Έκδοσις Ι. Μονής Αγ. Γερασίμου, «Νέα Ιερουσαλήμ», Αθήναι 2002.

Του ιδίου, «Ακολουθίαι του Οσίου Πατρός ημών Γερασίμου του νέου Ασκητού του εν Κεφαλληνία», Έκδοσις Ι.Μ. Αγ. Γερασίμου «Νέα Ιερουσαλήμ», Αθήναι 1967.

Του ιδίου, «Ιερόν Κοινόβιον Ι. Μονής Αγ. Γερασίμου εν Κεφαλληνία κατά τα Πατριαρχικά Σιγίλλια και λοιπά έγγραφα», Έκδοσις Ι. Μονης, Αθήναι 1969.

Δοσιθέου Πατριάρχου Ιεροσολύμων, «Ιστορία περί των εν Ιεροσολύμοις Πατριαρχευσάντων» (διηρημένη εν δώδεκα βιβλίοις), «Άλλως καλουμένη Δωδεκάβιβλος Δοσιθέου», Εκδόσεις Βασ. Ρηγοπούλου, [ανευ τ.χ.].

Δουκάκη Χ. Κωνσταντίνου, «Μέγας Συναξαριστής Πάντων των Αγίων, των καθ' άπαντα τον μηνά Οκτώβριον εορταζομένων», ήτοι «Βήρυλλος του νοητού Παραδείσου, βιβλίον ψυχωφελέστατον μεγάλης συλλογής βίων Αγίων», εν Αθήναις 1894.

Οι ασκητικές και αγωνίστριες Μοναχές της Μονής του Αγίου Γερασίμου Κεφαλληνίας με την Ηγούμενη Ευσεβία Ρασσιά (7η από αριστερά) μαζί με εκπροσώπους του κράτους μπροστά σε αντίσκηνα, τον χειμώνα μετά τους καταστρεπτικούς σεισμούς του 1953.

Ευστρατιάδου Σωφρονίου, Μητροπολίτου πρ. Λεοντοπόλεως, «Αγιολόγιον της Ορθοδόξου Εκκλησίας», Έκδοσις της Αποστολικής Διακονίας της Εκκλησίας της Ελλάδος, Αθήναι 1950.

Καβαδιά Δημητρίου Ιερομονάχου, «Τα ιερά προσκυνήματα της Κεφαλονιάς-The holy shrines of Cephalonia», Αθήναι 2002, σελ. 12-19.

Του ιδίου, «Ο Όσιος καί Θεοφόρος Πατήρ ημών Γεράσιμος ασκητής ο εν Κεφαλληνία (15 Αυγούστου 1579)», εν περ. «Οι Τρεις Ιεράρχαι», Οκτώβριος-Νοέμβριος-Δεκέμβριος 2011, αρ. φ. 1548, σελ. 388-389.

Λαγγή Ματθαίου, Επισκόπου Οινόης, «Ο Μέγας Συναξαριστής της Ορθοδόξου Εκκλησίας», Έκδοσις πέμπτη, Αθήναι 1980, τόμος δέκατος, Οκτώβριος, σελ. 464-501.

Λειβαδά Ευριδίκης, «Ο Άγιος Γεράσιμος και η αρωγή Του στη Ναυμαχία της Ναυπάκτου (των Εχινάδων-Κουρτζουλάρων)».

Λουκάτου Δημητρίου, «Κεφαλονίτικη λατρεία», Αθήναι 1946.

Λουκάτου Παναγή Γερ., «Γεράσιμος Νοταράς ο Άγιος Προστάτης Κεφαλληνίας», 1953.

Μεταλληνού Γεωργίου, Πρωτοπρεσβυτέρου, «Ο Άγιος Γεράσιμος στην Κεφαλληνία», Αθήναι.

Μολοττού Ζώτου, «Λεξικόν των Αγίων Πάντων της Ορθοδόξου Εκκλησίας», εν Αθήναις 1904.

Οικονομίδη Δημ. Β., «Γεράσιμος, Όσιος ο εν Κεφαλληνία-Λαογραφία», εν Θ.Η.Ε., τόμος 4ος, Αθήναι 1965, στ. 330.

Παπαδοπούλου Χρυσοστόμου Αρχιεπισκόπου, «Ο Άγιος Γεράσιμος ο νέος Ασκητής Κεφαλληνίας», Αθήναι 1941.

Πατρινέλη Χ.Γ., «Γεράσιμος Όσιος ο εν Κεφαλληνία», εν Θ.Η.Ε., τόμος 4ος, Αθήναι 1965, στ. 324-329.

Τσιτσέλη Ηλία, «Κεφαλληνιακά Σύμμικτα», τόμ. Α΄ και Β΄.

Σημειώσεις του γράφοντος.

Μαρτυρίες μοναζουσών.

Πηγή: Ιερομονάχου Δημητρίου Καββαδία, «Γέροντες και Γυναικείος Μοναχισμός», Έκδοση Ιεράς Μεγίστης Μονής Βατοπαιδίου, Άγιον Όρος, Α΄ Έκδοση 2015.